

Конвенція

**Міжнародної організації праці № 131
про встановлення мінімальної заробітної плати
з особливим урахуванням країн, що розвиваються
(укр/рос)**

Статус Конвенції див. (993_377)

(Конвенцію ратифіковано Законом
N 2997-IV (2997-15) від 19.10.2005, ВВР, 2006, N 2-3, ст.40)

Офіційний переклад

Генеральна конференція Міжнародної організації праці,

будучи скликаною в Женеві Адміністративною радою Міжнародного бюро праці й зібравшись 3 червня 1970 року на свою п'ятдесят четверту сесію, і

беручи до уваги положення Конвенції про процедуру встановлення мінімальної заробітної плати, прийнятої 1928 року (993_196) і Конвенції про рівну винагороду, прийнятої 1951 року (993_002), ратифіковані великою кількістю членів Організації, а також Конвенції про процедуру встановлення мінімальної заробітної плати в сільському господарстві, прийнятої 1951 року (993_230) і

ураховуючи, що ці Конвенції відіграли значну роль у захисті незабезпечених груп найманих працівників, і

ураховуючи, що настав час прийняти новий акт, який доповнює ці Конвенції та передбачає захист найманих працівників від невиправдано низької заробітної плати, а також, хоча і є документом загального призначення, приділяє особливу увагу потребам країн, що розвиваються, і

ухваливши рішення з приводу прийняття низки пропозицій стосовно процедури встановлення мінімальної заробітної плати й пов'язаних із цим проблем з особливим урахуванням країн, що розвиваються, яка є п'ятим пунктом порядку денного сесії, і

вирішивши надати цим пропозиціям форму міжнародної конвенції,

ухвалює цього двадцять другого дня червня тисяча дев'ятсот сімдесятиго року наведену нижче Конвенцію, на яку можна посилатися як на Конвенцію про встановлення мінімальної заробітної плати 1970 року.

Стаття 1

1. Кожний член Міжнародної Організації Праці, який ратифікує цю Конвенцію, зобов'язується створити систему встановлення мінімальної заробітної плати, яка охоплювала б усі групи, найманих працівників, умови праці яких такі, що зумовлювали б доцільність такого охоплення.

2. Комpetентний орган влади в кожній країні за погодженням або після широких консультацій з представницькими організаціями заінтересованих роботодавців і працівників, де такі організації є, визначає охоплені групи найманих працівників.

3. Кожен член Організації, який ратифікує цю Конвенцію, у першій доповіді про застосування цієї Конвенції, яка подається відповідно до статті 22 Статуту Міжнародної Організації Праці (993_154), перераховує всі групи найманих працівників, які можуть не бути охопленими виконанням цієї статті, указуючи причини цього, і повідомляє в подальших звітах про стан свого законодавства й практики щодо неохоплених груп, а також про те, наскільки надано чинності або наскільки передбачається надати чинності Конвенції стосовно таких груп.

Стаття 2

1. Мінімальна заробітна плата має силу закону й не підлягає зниженню, а незастосування цього положення спричиняє застосування належних кримінальних або інших санкцій щодо відповідної особи чи осіб.

2. За умови дотримання положень пункту 1 цієї статті повністю визнається право вести колективні переговори.

Стаття 3

Фактори, які потрібно враховувати під час визначення рівня мінімальної заробітної плати, уключають, наскільки це можливо й прийнятно стосовно національної практики та умов:

а) потреби працівників та їхніх сімей з урахуванням загального рівня заробітної плати в країні, прожиткового мінімуму, допомоги з соціального забезпечення та порівняльного життєвого рівня інших соціальних груп;

б) економічні фактори, у тому числі необхідні умови економічного розвитку, рівень продуктивності й бажаність досягнення та підтримання високого рівня зайнятості.

Стаття 4

1. Кожен член Організації, який ратифікує цю Конвенцію, створює та/або зберігає процедуру, пристосовану до умов і потреб держави, згідно з якою можна час від часу встановлювати й регулювати мінімальні ставки для груп найманих працівників, охоплених виконанням статті 1 цієї Конвенції.

2. У зв'язку із впровадженням, застосуванням та модифікуванням такої процедури забезпечується проведення широких консультацій із представницькими організаціями відповідних роботодавців і працівників або, якщо таких організацій не існує, із представниками відповідних роботодавців і працівників.

3. У разі, коли це відповідає характерові процедури встановлення мінімальної заробітної плати, забезпечується також пряма участь в її застосуванні:

а) представників організацій відповідних роботодавців і працівників або, якщо таких організацій не існує, представників відповідних роботодавців і працівників на засадах рівності;

б) осіб, які мають визнану компетенцію представляти загальні інтереси країни та призначенні після широких консультацій із представницькими організаціями відповідних роботодавців і працівників, у тих випадках, коли такі організації існують і такі консультації відповідають національному законодавству або практиці.

Стаття 5

Для забезпечення ефективного застосування всіх положень, які стосуються мінімальних ставок заробітної плати, вживають відповідних заходів, таких як належне інспектування, доповнене іншими необхідними заходами.

Стаття 6

Ця Конвенція не вважається такою, що змінює будь-яку існуючу Конвенцію.

Стаття 7

Офіційні документи про ратифікацію цієї Конвенції надсилаються Генеральному директорові Міжнародного Бюро Праці для реєстрації.

Стаття 8

1. Ця Конвенція є обов'язковою лише для тих членів Міжнародної Організації Праці, чиї документи про ратифікацію зареєстровані Генеральним директором.

2. Вона набуває чинності через дванадцять місяців із дати реєстрації Генеральним директором документів про ратифікацію двох членів Організації.

3. Після цього ця Конвенція набуває чинності щодо будь-якого члена Організації через дванадцять місяців із дати реєстрації його документа про ратифікацію.

Стаття 9

1. Будь-який член Організації, який ратифікував цю Конвенцію,

може після закінчення десятирічного періоду з дати, коли вона вперше набула чинності, денонсувати її актом про денонсацію, надісланим Генеральному директорові Міжнародного Бюро Праці для реєстрації. Така денонсація не набуває чинності доти, доки не мине рік з дати реєстрації акта про денонсацію.

2. Кожен член Організації, який ратифікував цю Конвенцію та який протягом року після закінчення згаданого в попередньому пункті десятирічного періоду не скористається своїм правом на денонсацію, передбаченим у цій статті, буде зобов'язаний на ще один десятирічний період і в подальшому зможе денонсувати цю Конвенцію після закінчення кожного десятирічного періоду згідно з умовами, передбаченими в цій статті.

Стаття 10

1. Генеральний директор Міжнародного Бюро Праці сповіщає всіх членів Міжнародної Організації Праці про реєстрацію всіх документів про ратифікацію та актів про денонсацію, надісланих йому членами Організації.

2. Сповіщаючи членів Організації про реєстрацію надісланого йому другого документа про ратифікацію, Генеральний директор звертає їхню увагу на дату набуття чинності цією Конвенцією.

Стаття 11

Генеральний директор Міжнародного Бюро Праці надсилає Генеральному секретареві Організації Об'єднаних Націй для реєстрації відповідно до статті 102 Статуту Організації Об'єднаних Націй (995_010) усі подrobiци всіх документів про ратифікацію та актів про денонсацію, зареєстрованих ним згідно з положеннями попередніх статей.

Стаття 12

Щоразу, коли Адміністративна рада Міжнародного Бюро Праці вважає це за потрібне, вона подає Генеральній конференції доповідь про дію цієї Конвенції і вирішує, чи є бажаним унесення до порядку денного Конференції питання про її повний або частковий перегляд.

Стаття 13

1. Якщо Конференція ухвалить нову конвенцію, яка повністю або частково змінює цю Конвенцію, і якщо нова конвенція не передбачає іншого, то:

а) ратифікація будь-яким членом Організації нової конвенції, яка змінює цю Конвенцію, спричиняє автоматично, незалежно від положень викладеної вище статті 9, негайну денонсацію цієї Конвенції за умови, що нова конвенція набула чинності;

б) починаючи з дати набуття чинності новою конвенцією ця Конвенція перестає бути відкритою для її ратифікації членами Організації.

2. Ця Конвенція залишається в будь-якому випадку чинною за існуючими формою та змістом для тих членів Організації, які її ратифікували, але не ратифікували нової конвенції.

Стаття 14

Англійський і французький тексти цієї Конвенції мають однакову силу.

Дата набуття чинності: 29 квітня 1972 року.

**Конвенция
об установлении минимальной заработной платы с особым
учетом развивающихся стран
N 131**

Генеральная Конференция Международной Организации Труда, созванная в Женеве Административным Советом Международного Бюро Труда и собравшаяся 3 июня 1970 года на свою пятьдесят четвертую сессию,

принимая во внимание положения Конвенции 1928 года о процедуре установления минимальной заработной платы (993_196) и Конвенции 1951 года о равном вознаграждении (993_002).

ратифікованні
більшим числом Членов Організації, а також
Конвенції 1951 року про процедуру установлення мінімальної
заробітної плати в сільському господарстві (993_230),

учитуючи, що ці Конвенції сыграли цінну роль в защите
обездолених груп роботаючих по найму лиц,

учитуючи, що настало час принять новий акт, доповнюючий
ці Конвенції і передусматриваючий захист роботаючих по найму лиц
від несправедливо низької заробітної плати, який, хоча і є
загальненім, надає особливу увагу потребам розвиваючихся
країн,

постановив принять ряд предложений про процедуру установлення
мінімальної заробітної плати та пов'язаних з цим проблемах з особливим
важливістю розвиваючихся країн, що є п'ятим пунктом повестки
дня сесії,

решив надати цим предложениям форму міжнародної
конвенції,

приймає сего двадцать другого дня червня року тисяча
дев'ятсот семидесятого року наступчу Конвенцію, яка може
називатися Конвенцією 1970 року про установлення мінімальної
заробітної плати:

Статья 1

1. Кожен Член Міжнародної Організації Труда,
ратифікуючий настоящу Конвенцію, обязується ввести систему
установлення мінімальної заробітної плати, охоплюючу всі групи
роботаючих по найму, умови роботи яких дозволяють застосування такої
системи цілесообразним.

2. Комpetентний орган влади кожної країни згодом або
після исчерпуючої консультації з заинтересованими
представництвами організаціями підприємців та працівників, де
такі групи існують, визначає групи роботаючих по найму лиц, на
яких застосовується ця система.

3. Кожен Член Організації, ратифікуючий настоящу
Конвенцію, в першому докладі про застосування Конвенції, представляемому
в згідності з пунктом 22 Уставу Міжнародної Організації
Труда (993_154), перечислює всі групи роботаючих по найму лиц, на
яких застосовується діяння положень настоящої
статьї, з вказанням причин такого виключення, та повідомляє в
последуючих докладах про стан законодавства та практики
відносно виключених груп, а також про те, в якій
степені Конвенція проведена в життя або проведення її
предполагається в зв'язку з такими групами.

Статья 2

1. Мінімальна заробітна плата має силу закону і не
подається до пониженню; неприменення цього положення влече за собою
соответствуючі уголовні або інші санкції в зв'язку з
відповідною провиною.

2. При умовах виконання положень пункту 1 настоящої статті
важиться вільна ведення колективних переговорів.

Статья 3

Фактори, які враховуються при встановленні рівня
мінімальної заробітної плати, включають настільки це можливо
з уваженням національної практики та умов:

а) потребності працівників та їхніх сімей, враховуючи
общий рівень заробітної плати в країні, рівень життя, соціальні
пособия та порівняльний рівень життя інших соціальних
груп;

б) економічні обставини, включаючи вимоги
економічного розвитку, рівень производительності та
желательність досягнення та підтримання високого рівня зайнятості.

Статья 4

1. Кожен Член Організації, ратифікуючий настоящу
Конвенцію, створює та зберігає процедуру, враховуючу національні
умови та потреби, дозволяючу встановлювати в будь-який час
зміни та пересматрувати мінімальну заробітну плату груп
роботаючих по найму лиц, на яких застосовується діяння
статьї 1.

2. В зв'язку з учреждением, використанням та змінами такої
процедури передусматриваються исчерпуючі консультації з
заинтересованими представництвами організаціями працівників та
підприємців або з представниками підприємців та працівників, де
такі групи існують, з заинтересованими представництвами підприємців та працівників.

3. В случаях, когда это соответствует характеру процедуры установления минимальной заработной платы, предусматривается также непосредственное участие в ее применении:

- а) представителей заинтересованных организаций предпринимателей и трудящихся или, где таковых не существует, заинтересованных представителей предпринимателей и трудящихся на равной основе;
- б) лиц, обладающих признанной компетенцией для представления общих интересов страны и, где позволяют условия, назначенные после исчерпывающей консультации с заинтересованными представительными организациями предпринимателей и трудящихся, где такие существуют и где такие консультации соответствуют национальному законодательству или практике.

Статья 5

Для обеспечения эффективного применения всех положений о минимальной заработной плате принимаются соответствующие меры, например надлежащая инспекция, дополненная другими необходимыми мерами.

Статья 6

Настоящая Конвенция не считается пересматривающей какую-либо существующую конвенцию.

Статья 7

Официальные документы о ратификации настоящей Конвенции направляются Генеральному Директору Международного Бюро Труда для регистрации.

Статья 8

1. Настоящая Конвенция связывает только тех Членов Международной Организации Труда, чьи документы о ратификации зарегистрированы Генеральным Директором.

2. Она вступает в силу через двенадцать месяцев после того, как Генеральный Директор зарегистрирует документы о ратификации двух Членов Организации.

3. Впоследствии настоящая Конвенция вступает в силу в отношении каждого Члена Организации через двенадцать месяцев после даты регистрации его документа о ратификации.

Статья 9

1. Любой Член Организации, ратифицировавший настоящую Конвенцию, может по истечении десятилетнего периода с момента ее первоначального вступления в силу денонсировать ее посредством акта о денонсации, направленного Генеральному Директору Международного Бюро Труда и зарегистрированного им. Денонсация вступает в силу через год после регистрации акта о денонсации.

2. Каждый Член Организации, ратифицировавший настоящую Конвенцию, который в годичный срок по истечении упомянутого в предыдущем пункте десятилетнего периода не воспользуется своим правом на денонсацию, предусмотренным в настоящей статье, будет связан на следующий период в десять лет и впоследствии сможет денонсировать настоящую Конвенцию по истечении каждого десятилетнего периода в порядке, установленном в настоящей статье.

Статья 10

1. Генеральный Директор Международного Бюро Труда извещает всех Членов Международной Организации Труда о регистрации всех документов о ратификации и актов о денонсации, полученных им от Членов Организации.

2. Извещая Членов Организации о регистрации полученного им второго документа о ратификации. Генеральный Директор обращает их внимание на дату вступления настоящей Конвенции в силу.

Статья 11

Генеральный Директор Международного Бюро Труда направляет Генеральному Секретарю Организации Объединенных Наций для регистрации в соответствии со статьей 102 Устава Организации Объединенных Наций (995_010) полные сведения относительно всех документов о ратификации и актов о денонсации, зарегистрированных им в соответствии с положениями предыдущих статей.

Статья 12

Каждый раз, когда Административный Совет Международного Бюро Труда считает это необходимым, он представляет Генеральной Конференции доклад о применении настоящей Конвенции и решает, следует ли включать в повестку дня Конференции вопрос о ее полном или частичном пересмотре.

Статья 13

1. В случае, если Конференция примет новую конвенцию, полностью или частично пересматривающую настоящую Конвенцию, и если в новой конвенции не предусмотрено иное, то:

а) ратификация каким-либо Членом Организации новой, пересматривающей конвенции влечет за собой автоматически, независимо от положений статьи 9, немедленную денонсацию настоящей Конвенции при условии, что новая, пересматривающая конвенция вступила в силу;

б) начиная с даты вступления в силу новой, пересматривающей конвенции настоящая Конвенция закрыта для ратификации ее Членами Организации.

2. Настоящая Конвенция остается во всяком случае в силе по форме и содержанию в отношении тех Членов Организации, которые ее ратифицировали, но не ратифицировали новую, пересматривающую конвенцию.

Статья 14

Английский и французский тексты настоящей Конвенции имеют одинаковую силу.

(Подписи)

